KRAJOWA ?7R \ odwoławcza

Sygn. akt X Ga 352/11

POSTANOWIENIE

0 k 04. 2012

Dnia 20 grudnia 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Artur Tomanek (spr)

Sędziowie: SO Ewa Gonczarek

SO Paweł Pszczołowski

Protokolant: Dominika Olbcrt

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2011 r., we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy o udzielenie zamówienia publicznego

z udziałem zamawiającego Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu i skarżących Wojciecha Warzywody i Jacka Pawła Warzywody

na skutek skargi wniesionej przez skarżących od postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt KIO 1922/11

postanawia:

I. uchylić zaskarżone postanowienie;

II. zasądzić od przeciwnika skargi Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu na rzecz skarżących Wojciecha Warzywody i Jacka Pawła Warzywody zwrot kosztów postępowania skargowego w kwocie 3367 zł.

Sygn. akt X Ga 352/11

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Krajowa Izba Odwoławcza odrzuciła odwołanie skarżących na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych. W uzasadnieniu wskazano, że odwołanie wpłynęło do Izby w dniu 6.9.2011 r., zaś termin na wniesienie odwołania wynosił 5 dni i rozpoczął bieg w dniu 23.8.2011 r., zgodnie z art. 182 ust. 1 pkt 2 u.p.z.p.

Skargę na powyższe orzeczenie wniósł skarżący, zarzucając m.in. naruszenie przez Izbę przepisu art. 180 ust. 4 u.p.z.p. poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, że wniesienie odwołania w formie faksu nie czyni zadość wymaganiom formy pisemnej, a tym samym błąd w ustaleniach faktycznych, przejawiający się poprzez uznanie, że odwołanie nie zostało wniesione w przepisanym terminie 5 dni, licząc od dnia 23.8.2011 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu. Nietrafnie bowiem uznano, że skarżący uchybił 5-dniowemu terminowi na wniesienie odwołania. Należało przyjąć, że odwołanie to zostało złożone w dniu 26.8.2011 r., kiedy to do Izby wpłynął faks skarżącego, zawierający odwołanie, który został w tym samym dniu wydrukowany i opatrzony pieczęcią pracownika Izby.

W orzecznictwie sądowym, ukształtowanym na tle przepisów kodeksu postępowania cywilnego, ugruntowane jest zapatrywanie, że środek odwoławczy nadany faksem jest wniesiony z chwilą określoną przez upoważnionego pracownika w adnotacji o wpływie pisma do sądu (zob. postanowienie SN z 29.1.2003 r., 1 CZ 192/02, OSNC 2004, nr 4, poz. 64, a także, odpowiednio, wcześniejsze orzeczenie dotyczące środka odwoławczego wniesionego przy pomocy telegramu - uchwała SN z 29.4.1977 r., III CZP 23/77, OSNC 1977, nr 12, poz. 230). Wprawdzie pismo takie nie zawiera oryginalnego podpisu autora, jednakże wada ta może być usunięta w trybie art. 130 k.p.c.

Rozumowanie powyższe znajduje zastosowanie do postępowania odwoławczego przed Krajową Izbą Odwoławczą. Zgodnie z art. 180 ust. 4 u.p.z.p. odwołanie wnosi się do Prezesa Izby w formie pisemnej albo elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym. Nie istnieją uzasadnione powody, aby określeniu „forma pisemna", zawartemu w powyższym przepisie, nadawać inne znaczenie niż sformułowaniu „pismo procesowe", używanemu w art. 125 k.p.c. i innych przepisach kodeksu postępowania

cywilnego. Po odebraniu faksu przez urządzenie odbiorcze i utrwaleniu go za pomocą pisma, faks wysłany przez stronę przybiera bowiem w istocie formę pisma obejmującego odwołanie. Brak podpisu strony na odwołaniu stanowi zaś brak formalny, który powinien być usunięty w trybie art. 187 ust. 3 u.p.z.p.; w stanie faktycznym niniejszej sprawy brak ten został usunięty przez samą stronę poprzez nadanie w dniu 31.8.2011 r. w urzędzie pocztowym podpisanego przez nią pisma stanowiącego odwołanie, które wpłynęło do Izby w dniu 6.9.2011 r.

W ocenie Sądu Okręgowego, odmienna interpretacja powołanych wyżej przepisów powodowałaby trudną do wyjaśnienia rozbieżność pomiędzy oceną znaczenia faksu w postępowaniu cywilnym oraz w postępowaniu odwoławczym przez Krajową Izbą Odwoławczą do którego stosuje się przecież odpowiednio przepisy k.p.c. o sądzie polubownym, jeśli ustawa nie stanowi inaczej (art. 185 ust. 7 u.p.z.p.). Należy jednak podkreślić, że dla sformułowania powyższych wniosków nie jest konieczne odpowiednie sięganie do przepisów k.p.c., ponieważ wynikają one samodzielnie z przytoczonych wyżej przepisów art. 180 ust. 4, a także art. 187 ust. 3 u.p.z.p.

Podstawą odmiennej wykładni nie może być przepis § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 22.3.2010 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpatrywaniu odwołań (DzU Nr 48, poz. 286), zgodnie z którym z wyjątkiem wniesienia odwołania i zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego przez wykonawcę, korespondencja w sprawie odwoławczej kierowana przez strony i uczestników postępowania odwoławczego do Izby, a także korespondencja kierowana przez Izbę może być przesyłana faksem lub drogą elektroniczną. Przepis ten potwierdza jedynie, że samo wysłanie faksu nie czyni zadość skutecznemu złożeniu odwołania. Dla skutecznego wniesienia odwołania konieczne jest bowiem opatrzenie go podpisem strony, który to wymaganie może być dopełnione w wyniku wezwania strony do uzupełnienia braku formalnego odwołania.

Z tych powodów postanowiono jak na wstępie na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 198a ust. 2 u.p.z.p.

zgodność i u gnatem

; ' 5 »kn rfekrsturiat

z. <<;"" 1 ''i""

* f

z z' Ann

Prochnń.